

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta filozofická

Katedra blízkovýchodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE (Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): Vanda Soukeníková

Název práce: Mocenská centra iráckého režimu v době vlády Saddáma Husajna

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci ve firmě):

Mgr. Jakub Kydlíček, DiS., Katedra historických věd, FF ZČU

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cíl práce lze rozdělit do dvou vytyčených okruhů :

1. „Cíl práce si klade za úkol zjistit a charakterizovat politická mocenská centra v Iráku v době, kdy se na politickém dění zásadně podílel Saddám Husajn“ (str. 1)
  2. „Práce se rovněž bude orientovat na zmapování mocenských vazeb mezi jednotlivými centry se snahou přiblížit se k pochopení mnoha netransparentních politických procesů, ve kterých mocenská struktura vládnoucí elity, Saddám (SIC) Husajna a strany Baas pod záštitou loajálních bezpečnostních složek určovala základní formace a charakteristický nedemokratický vývoj Iráku.“ (tamt.)
- Zatímco cíl č. 1 byl naplněn dostatečně, druhý vytyčený cíl hodnotím jako dosažený pouze částečně.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Téma je pro zpracování poměrně obtížné, vzhledem k tomu, že si studentka vytkla poměrně obecně formulované cíle a široký referenční rámec, v jehož kontextu hodlá představovat jednotlivé dějinné události. Z hlediska výpovědní hodnoty práce lze poukázat na šitokou heuristickou základnu, které ovšem chybí analytický vhled. Je-li cílem bakalářské práce analyzovat objem dat předem danou metodou, pak zde se setkáváme pouze s navršením jednotlivých historických faktů – nutno však dodat, že téma je vytyčeno tak široce, že je poměrně pochopitelné, že autorka se utápí v kvantu dat. Škoda, že každé kapitole chybí shrnující poznatky, neb v předloženém textu je velmi obtížné hledat spojitosti mezi jednotlivými mocenskými centry (ač v tomto směru vyvinula studentka evidentně snahu). Textu lze (stále) vytknout chronické opakování základního spektra zdrojů (COUGHLIN, GOMBÁR, KARSH-RAUTSI, FAROUK-SLUGLETTOVÁ-SLUGLETT).

Kapitola 5, věnující se popisu klanových a kmenových struktur, není ve své podstatě ničím jiným než strukturálním plagiátem statě prof. Gombára.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev je na neuspokojivé úrovni, text je plný gramatických chyb a stylistických neobratností. Za reprezentativní nešvary lze uvést jen některé :

- „o Irácké loajalitě“ (str. 5)
  - „vedení Irácko-Íránské války“ (str. 26)
  - „Saddám situaci vyřešil šalamounský“ (tamt.)
  - „(...) konsolidaci vlády i cílené Arabizaci Kurdistánu“ (tamt.)
  - „Na Blízkém Východě“ (str. 29)
- zachovány zůstaly i chyby z předchozí (neobhájené) verze práce, jako např. :

„Kurdské revolty dělali problémy“ (str. 26)

Práce je prostá příloh i tabulek, ač právě přehledná tabulka by do složitých vztahů jednotlivých mocenských center mohla vnést poněkud jasnější světlo.

Přepisy arabských termínů jsou provedeny dle vytyčené normy, jejíž definice je ovšem nastavena velmi vágně.

Odkazy na použitou literaturu jsou vyvedeny zdařile a poznámkový aparát je relevantní.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Navzdory přepracování působí text poněkud rozpačitým dojmem. Silnou stránkou je relativně úspěšný pokus o představení jednotlivých mocenských center za pomoci historických dat, nicméně struktura práce je (vzhledem k pokusu o analýzu vazeb mezi jednotlivými centry) monolitická.

Mnohé pasáže je pak nutno označit za tautologické, namátkou : „V meziválečném období došlo k rozvoji nové formy arabistiky. Počátek takzvaného arabského nacionalismu, jenž v Iráku se odrážel v odkazu na velkou Mezopotámii a Babylónskou říši (Isakhan, 2011: 257-281) dal průchod k vytvoření částečného povědomí iráckého vlastenectví.“ (str. 5) Zde není význam jednoznačně srozumitelný – autorka buď nedomyslela nutnost vysvětlení vztahu arabistiky coby oboru na ideje arabského nacionalismu, nebo (což je horší) zaměňuje nacionalistické ideje s akademickou disciplínou.

Závěrečné shrnutí není sice špatné, avšak nejdůležitější myšlenku celé práce proslovuje pouze jedinou větou bez další interpretace („Moc těchto mocenských center byla spíše oficiálním seskupením a veškeré rozhodování bylo soustředěno kolem jedné osoby – Saddáma Husajna a jeho nejbližších společníků především z Tikritu.“ (str. 39).

Vzhledem k předloženým faktům je možné označit text za průměrný. Autorce doporučuji především následující publikaci : Šaur, V. (2012). *Pravidla českého pravopisu*. (Praha: Ottovo nakladatelství).

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Nemám žádných otázek

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě):

Doporučuji k obhajobě se stupněm hodnocení **dobře**.

Datum: 25. 8. 2014

Podpis:

Pozn.: Při nedostatku místa použijte příložený list.